

vi derom havde i Fjor, idet den Statistik, som spillede en saa stor Rolle i Fjor — en privat Statistik for øvrigt — viser sig allerede nu ikke mere at holde Stik. Der synes at være en vis Stagnation i det forøgede Brændevinsforbrug, hvilket jo kun kan være glædeligt, om det end er mindre glædeligt over for Finanserne. Men ved Siden deraf staar den anden Stat, Olfkatten, og der vil jeg tillade mig at henstille til den højtærede Finansminister (Lüttichau), om han dog ikke har været for nøgtern i Beregningen af sit Budget. Udbyttet af Olfkattens Forøgelse, som skal ske nu fra næstfølgende 1ste Oktober, er nemlig ikke kalkuleret til at udgøre for et halvt Aar mere end c. 300,000 Kr., altsaa for et helt Aar 600,000 Kr. Hvis jeg ikke tager meget fejl, beregnede vi for 4 Aar siden, da vi gjorde Kalkulen over Udbyttet af Olfkatten, at der i 1895 skulde komme en forøget Indtægt af c. 1,800,000 Kr., det vil sige, at den højtærede Finansminister har i Besejdenhed indskrænket Beregningen til $\frac{1}{2}$ af, hvad man den Gang forudsatte. Jeg indrømmer fuldstændig, at de Beregninger, vi den Gang gjorde over Olfkatten, ikke have holdt Stik, og at den har givet en væsentlig Del mindre, end vi have forudsat, og det danner derfor en ganske morsom Illustration til disse uhyre Tal, som De nok erindre, der blev disket op med fra anden Side — steg det ikke til 40 Millioner? Jeg tror, det var noget saadant. Det har imidlertid vist sig ikke at holde Stik med den Beregning, vi den Gang foretog, men at det skulde i den Grad slaa Alit med Beregningen, at vi ikke skulde kunne beregne mere end en Tredjedel af det, vi den Gang forudsatte ved Olfkattens Forøgelse, vilde jeg være tilbøjelig til at sætte Spørgsmaals-tegn ved. Den højtærede Finansminister gaar ud fra, at Olfkattens Forøgelse fra 7 til 10 Kr. vilde medføre en Nedgang i Forbruget af ikke mindre end $\frac{1}{5}$ af hele Olfbruget i hele Landet. Jeg siger ikke andet, end at det vilde være glædeligt, dersom det indtraadte, jeg har ikke det mindste derimod, selv om Finanserne kom til at undvære nogle af disse Penge, men jeg tror, man maa være beredt til at stille sine Forventninger noget højere. Vilde man blive staaende ved Halvdelen af den gamle Beregning, tror jeg, at det vilde være rigtigt. Paa Postvæsenet er der ligeledes en interessant Opgang, idet Postvæsenet har forbedret sin Status med ikke mindre end $\frac{1}{4}$ Million i sidst forløbne Finansaar, og det er forudsat, at det ogsaa vil fortsætte i Fremtiden.

Naar vi komme til Udgiftsposterne, saa møde vi først blandt de større Ministerier

Indenrigsministeriet, og Indenrigsministeriet forbruger ikke alle sine Penge. Det er en gammel Erfaring, at de spare ikke saa ganske lidt af, hvad der er bevilget, men Forklaringen hertil ligger forholdsvis nær, det er nemlig denne, at det Beløb, som er bevilget til Sygekasserne, ikke endnu kommer til fuld Udnyttelse. De erindre alle, at der er disponibel $\frac{1}{2}$ Million Kr., og deraf er ikke brugt mere end 350,000 Kr. omtrent, og det er Størstedelen af det Beløb, som ikke er kommen til Udgift paa Indenrigsministeriets Konto. — Kultusministeriet derimod regner det mere nøje ud og bruger sine Penge til den sidste Hvid og noget ud derover. Kultusministeriet optræder med en Merudgift af ca. $\frac{1}{4}$ Million Kr.; men det skyldes navnlig Teatret. Teatret staar — det vide jo alle de Herrer — jet fra Folketingets Side og fra Rigsdagens Side som en Institution, der skulde lare sig paa Balance, medens den i Virkeligheden har haft over 200,000 Kr. Understud, og vi vide ikke, hvor meget Ansvar vi kunne paalægge Kultusministeren, derfor, men jeg nævner det kun som et Faktum, at saa er det. Maa jeg ikke henstille til Behandlingen af det kommende Finansbudget, om det dog ikke var paa Tide, der blev sat en Stopper for dette absolutte Misbrug, der foregaar der, en ganske blanco Udbetaling af Statskassen uden nogen Grænse.

Jeg nævnte før, at Krigsministeriet udgør en egen Stat i Staten og har levet hidtil efter sin egen Lov og Regel, hvilket blandt andet gør sig gældende paa Krigsministeriets Budget paa § 22, der stadig har været Genstand for en ganske overordentlig Overstridelse. Men dette har haft sin Grund i forskellige Forhold, som jeg ganske kortelig skal nævne, netop fordi det staar i Forbindelse med den ny Hærlov. Det sidst afslagne Statsregnskab gaar ud paa en Overstridelse paa § 22 af ca. 600,000 Kr. Af disse 600,000 Kr. er omtrent 300,000, omtrent Halvdelen — jeg nævner runde Tal — det Beløb, som fremkommer derved, at Antallet af Rekrutstyrken stadig i Aarenes Lob og det stærkere og stærkere har overstredet det Tal, hvorpaa Budgettet er beregnet. Men foruden dette er der et Par andre af Krigsministeriets Poster, hvorefter noget lignende endnu gælder, og som ikke er hævet ved den ny Hærlov. Det er navnlig dette, at man beregner Sygevæsenet lavere paa Budgettet, end det er i Virkeligheden. Der er fremkommet en Overstridelse af ca. 100,000 Kr., og til Jourage til Hestehold kommer der en Overstridelse af ca. 200,000 — det er, som sagt, ganske runde Tal, jeg